

РЕШЕНИЕ

№ 16017

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2077** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Застрахователно акционерно дружество
ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД-ЕИК-200299615 срещу Решение №25 от 03.01.2025г. по НАХД
№10567/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав, с което е
потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-123 от 24.06.2024 г., издадено от заместник-
председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен
надзор“, с което наказателно постановление на касатора на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. с
ал. 1, т.2, вр. с §1, т.52 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за застраховането, е наложена
имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. Недоволен от
решението, касаторът моли за отмяната му с доводи за неправилно приложение на материалния
закон - основание за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът твърди, че не е
извършил вмененото му нарушение. В тази връзка сочи, че на 09.01.2024г. с писмо, изх.№ 182
застрахователят е изпратил мотивирано уведомление за определяне и изплащане на
обезщетението. На 16.01.2024г. касационният жалбоподател е изплатил на Б. П. застрахователно
обезщетение за нанесени увреждания в размер на 449.10 лв. Чрез юрк.С. прави искане да бъде
отменено обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и
НП.

Ответникът по касационното оспорване – Комисията за финансов надзор, в съд.з.

представяван от юрк. Л., като представя и писмени бележки, оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. По съществото ѝ, касационният съд взе предвид следното:

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: на 15.12.2023г. пред дружеството-жалбоподател е предявена претенция, регистрирана с №0801-008577/2023-01, вследствие на подадено от Б. П. уведомление за настъпило застрахователно събитие – ПТП, в резултат на което са причинени увреждания на лек автомобил „А. А4“, с рег. [рег.номер на МПС], и на основание на договор за имуществена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/122003694213. На 15.12.2023г., заедно с предявяването на претенцията, на застрахователя са представени доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер. След 15.12.2023г. от увреденото лице не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основаниято и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането (КЗ), както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

На 09.01.2024г. застрахователят е уведомил Б. П. че поради наличието на съвина застрахователното обезщетение ще бъде редуцирано с 50%.

На 16.01.2024г. застрахователят се е произнесъл по претенцията като е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 449.10 лв. по банковата сметка на застрахования.

Предвид горното актосъставителят, административно-наказващият орган и районният съд са приели, че от 15.12.2023г. за застрахователя е възникнало задължението по чл.108, ал.1 КЗ да се произнесе в срок 15 работни дни, т.е. не по-късно от 11.01.2024г., по предявената щета по един от начините, алтернативно посочени в т.1 и т.2 от същата разпоредба – да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането. В случая застрахователят се е произнесъл по претенцията на 16.01.2024г., като е изплатил определеното обезщетение за уврежданията.

При така установеното фактически, актосъставителят, административно-наказващият орган и районният съд са приели, че е налице нарушение по чл.108, ал.1 КЗ. В тази връзка, настоящата съдебна инстанция приема следното:

Член 108, ал.1 КЗ е разположен в Глава седма „Система на управление“ на Дял втори „Изискания към управлението и дейността на застрахователи и презастрахователи“ на КЗ. Разпоредбата постановява, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1-3, 8-10, 13-18, раздел II, буква “А” от

приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, като определи и извърши застрахователното плащане или го откаже. Така и с оглед систематичното място на чл.108, ал. 1 КЗ, и с оглед формулировката му, предвиденият с него срок важи за произнасянето на застрахователя по предявените пред него претенции по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ. А само когато те не са представени се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ за окончателно произнасяне до 3 месеца от предявяване на претенцията по чл. 380 от КЗ. Тоест, когато са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, както е в конкретния случай, приложим е срокът по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а когато те не са представени - срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. Произнасянето в горните срокове следва да е по отношение на цялата претенция, като частичното изпълнение на задължението, не води до извода за липса на административно нарушение. В случая претенция №0801-008577/2023-01 е окомплектована на 15.12.2023г. с всички необходими доказателства по чл. 106 от КЗ, след тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства по настъпилото застрахователно събитие. Застрахователното обезщетение за причинените увреждания е изплатено на 16.01.2024г. т.е. извън законния срок от 15 работни дни-до 11.01.2024г. включително, с което несъмнено е реализирал административно нарушение по текста на чл.108, ал.1 КЗ.

Неоснователно е възражението, че с изпратеното уведомление за намерение за плащане на обезщетението на 09.01.2024г. застрахователното дружество е изпълнило задължението си. В случая произнасянето само с писмо-уведомление не може да се приема за произнасяне в законоустановения срок. От събраните по делото доказателства се установи, че на 16.01.2024г. застрахователят е изплатил по банков път по претенцията като се произнася в цялост по нея. Като това произнасяне е извън законоустановения срок визиран в чл.108, ал.1 от КЗ и следователно предвид, че се е произнесъл извън срока, то същият е извършил административно нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

Правилни са и изводите на СРС, че извършеното не може да се квалифицира като маловажен случай, като касационната инстанция напълно споделя мотивите на СРС в тази връзка. Относно индивидуализацията на наказанието, съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644, ал. 2 от КЗ, на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. Имуществената санкция в случая е наложена в минималния размер, поради което не може да се приеме, че тя не съответства на тежестта и характера на нарушението и на целите на наказанието.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на ответника на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка с ал. 4 от ЗАНН във връзка чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП) във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80.00 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №25 от 03.01.2025г. по НАХД №10567/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-123 от 24.06.2024 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което наказателно постановление на касатора на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. с ал. 1, т.2, вр. с §1, т.52 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД-ЕИК-200299615 да заплати на Комисия за финансов надзор съдебни разноси в размер на 80.00 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.